Цілу ніч проплакала осінь,
рвучи на небі волосся;
а на рано вмилася снігом, ступаючи босоніж.
А на рано – протерши очи,
припала до тополі:
– Тополенько, доленько,
погано голому та босому…
Ніби за літо в шинку пропито молодість всю…
Ніби обпилася самогону на бабиних поминках.